

Bylo nám někdy líp...

Vydává Totam – (nejen) dramatický soubor při WC CB Letovice

Dnes si přečtete:

**Zase nějaká estrádička - Pár
informací k Totamworkshopu
- Stav sněhu na Benešově -
Vykročit? - Ať nemají čas -
Písek - Totamkalendář na jaro
- Pár zážitků z Prahy...**

Zase nějaká estrádička???

Tato slova Vám možná vykanou na mysli, když se vám pod ruku, či cokoliv jiného, dostává tento nový pokus o malý časopisek, provizorně nazvaný „Bylo nám někdy líp?“. Podrobný rozbor významu tohoto názvu přineseme v příštím čísle. Tentokrát se, opravdu, nejedná o žádnou estrádičku, ale o „svým způsobem“ seriózní koordinačně-informační periodikum přinášející články vážné i nevážné. Začíná svůj život sice ve vodách Totamu, ale postupně jej hodláme přeměnit

v časopisek celomládežnický, celosborový, celocírkvní, celoplošný, ba celosvětový či co s tím vlastně půjde ještě všechno udělat☺ Omluvte také zatím určitou obsahovou nevyváženost a grafickou nedokonalost, což je dáno tím, že jsme toto historicky první číslo dali dohromady asi za čtyři dny. Budem vděční za jakékoliv reakce, připomínky, názory, nechceme si to dělat jen sami pro sebe. -to-

Pár informací k TotamWorkshopu 19. února

Následující řádky nejsou určeny jen pro ty, kteří nacvičují Mrazici či se jinak druží v Totamu, ale všem, kdo mají v sobotu 19. února 2005 volno a chtějí pomoci či jinak přispět k realizaci našeho projektu – konkrétně potřebujeme pomoc s výrobou a malováním kulis. Sejdeme se v 9 hodin v modlitebně CB Letovice, v poledne bude

nějaký prostý leč hutný pokrm a konec se plánuje tak kolem 16 hodiny, ale kdo potřebuje, může klidně odejít dřív. Je potřeba s celým divadlem trochu pohnout, protože s jarem se nám blíží první termíny veřejných vystoupení☺. Prosím, kdo by jste mohli přijít na to dělání kulis, dejte co nejdřív vědět Čiwawě nebo Payochovi. -to-

Vykročit...

Stalo se Vám už někdy, že jste měli udělat nějaké rozhodnutí, poznali jste, jaká je v té věci Boží vůle, ale moc - téměř vůbec se Vám nechtělo ji z nejruznějších důvodů

poslechnout??? Mě se to přihodilo celkem nedávno – rozhodnout se pro místo „šéfové“ v jednom z charitních středisek, kde jsem předtím pracovala asi rok jako

„podřízená“☺. Několikrát jsem to odmítla, ale nakonec přijala. Proč? Nikdy jsem po takovém postu netoužila, nejsem si jistá, zda právě tato práce je „ta moje“, nemyslím si o sobě, že mám na to dělat vedoucího pracovníka představy o mé budoucnosti jsou trochu jinačí, atd. atd. atd. Proč? Co tím Pán Bůh myslí? Zatím úplně nevím. Je to pro mě obrovský krok víry, že Pán Bůh to má plně ve svých rukou, a že On mě povede. Jednou jsem slyšela z kázání od Davida Nováka, že Boží moc a působení můžeme zažívat právě v nových věcech, ve kterých si nejsme moc jistí, do kterých se pustíme ve víře a závislosti na Pánu Bohu. A tak se na to těším, že skrze tuhle práci se mi dá Pán

Bůh více poznat a budu s Ním moc zažívat skvělé okamžiky. Věřím Mu, a proto jsem vykročila. Někdy, když je mi „ouzko“ a to se mi stává, si připomínám verš, který jsem dostala od své bývalé kolegyně a také i na jehož základě jsem poznala svoje místo v charitě, je z Izajáše 41. kapitoly 10 a 13 verš: **„Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici, pravím ti: Neboj se, já jsem tvá pomoc“.**

A tak z vlastní zkušenosti Vám chci říct **NEBOJTE SE A VYKROČTE ivanka***

At' nemají čas

Satan svolal světové shromáždění padlých andělů. V zahajovacím projevu ke svým zlomocným pomocníkům pronesl: "Nemůžeme zabránit křesťanům, aby chodili do shromáždění. Nemůžeme jim vzít Bibli a bránit v poznávání pravdy. Nemůžeme je ani odloučit od biblických hodnot, na nichž po celé generace lpějí, ale musíme udělat něco jiného. Musíme jim zabránit, aby si vytvářeli důvěrný a trvalý vztah s Kristem. Když s Ním navážou spojení, naše moc nad nimi je zlomena. Proto je nechme chodit do kostelů a modliteben, neberme jim jejich konzervativní

životní styl, ale zaměřme se na jejich čas, aby nemohli prožívat blízkost a obecenství v Ježíši Kristu. Svého cíle dosáhneme nejlépe tím, že jim budeme překážet při jejich snaze být se svým Zachráncem o samotě. Musíme být po celý den v jejich přítomnosti, abychom jim znemožnili tak důležité spojení."

"Jak to máme udělat?" volali andělé. "Zaměstnávejte je malichernostmi života a používejte nespočet efektních triků, abyste zabavili jejich mysl," odpověděl. "Lákejte je utrácet, utrácet, utrácet

a potom si půjčovat, půjčovat, půjčovat. Zaplavte jim schránky reklamní poštou, letáky, objednávkovými katalogy a nabídkami zboží zdarma, nabízejte služby a falešné naděje. Ať jsou v jejich životě peníze vždy na prvním místě. Přesvědčte ženy, aby raději neměly děti, aby chodily do zaměstnání na plný úvazek, aby kariéra byla důležitější než rodina. Braňte rodičům trávit společný čas s dětmi. Jejich rodiny se začnou brzy rozpadat. Domov už nebude poskytovat rodině azyl před tlaky každodenních starostí. Drážděte jejich smysly, aby nemohli naslouchat tichému hlasu a rozjímat nad Božím slovem. Naučíte se mít stále puštěné rádio, budou poslouchat naši hudbu, kdykoliv řídí své automobily.

Přesvědčte lidi, že mají mít stále zapnutou televizi, video, CD nebo počítač. Ať ve všech obchodech a restauracích hraje hlasitá hudba. Tohle všechno přehluší jejich mysl, nebudou schopni naslouchat jeden druhému a rozbije to jejich jednotu s Kristem. Nezapomeňte zaplnit jejich noční stolky časopisy a novinami. Bombardujte jejich mozky zprávami celých 24 hodin. Postarejte se o jejich víkendy. Ať se do zaměstnání vracejí vyčerpaní, neztišení a nepřipravení na nadcházející týden. Nedovolte jim vyjít si do přírody a přemýšlet o Božích zázracích. Dejte jim chléb a

hry, ať se vybouří během sportovních událostí, na koncertech. Připravte jim pastvu pro oči. Ať je baví akční filmy, drážděte jejich smyslnost. Nezapomeňte na billboardy u silnic. Ani na dovolené je nenechte na pokoji. Pošlete je na exotická místa, do zábavních parků... Jen ať se baví tak, jak se baví svět.

A když se sejdou k duchovnímu společenství, přihrajte jim klepy a řečičky ze světa, zahrajte jim na nervy a hlavně, nedovolte jim čerpat sílu z Bible, aby odešli se zatíženým svědomím a rozbouřenými city. Nechte je být součástí programů duchovního snažení. Čím více, tím lépe. Přepiňte jejich životy nepřeborným množstvím dobrých důvodů nemít čas na modlitby ani příležitost hledat moc Boží. Brzy budou pracovat z vlastních sil, obětují zdraví a rodinu pro dobro příčiny."

Shromáždění skončilo. Ďábelští andělé nedočkavě odešli plnit své úkoly - působit, aby se křesťané všude na světě předháněli v množství nových sborových programů, aby neměli čas na své rodiny ani bližní a pobíhali z místa na místo, z akce na akci, sem a tam. Byl ďáblův plán úspěšný? Posuďte sami.

(internet, převzato z časopisu ZOD říjen 2000)

Písek ???

A tak jsem zase zhřešil. Ach jo pokolikátý už. Radši ani nepočítám. Trápím se.

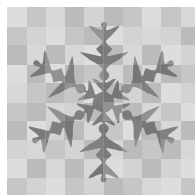
Možná chápu Pana Boha nějak divně. Do háje v čem je chyba? Modlím se docela bych řekl pravidelně a vůbec ne z donucení nebo jiných donucovacích prostředků, navštěvu docela pravidelně shromaždiště křesťanů, jsem rád, že tam chodím, čerpám. A přesto je tady zase ta vtíravá myšlenka, která nedá pokoj. Jemně mi naznačuje, že by se mohlo začít dít něco co se mi líbí a na druhou stranu to bytostně nesnáším. Posléze se dostaví pocit, že jsem úplně k ničemu, a že vlastně já za vše můžu a tak se za to pěkně nesnáším.

Neboj se Já jsem s Tebou, když vyznáš svůj hřích nevzpomenu na něj nikdy, seš svobodnej, odpouštím, někdo už zaplatil, netrap se, tvůj hřích píšu do PÍSKU. Do písku? Jak to myslíš? Jednoduše. Zkus si udělat doma jednoduchý pokus. Vezmi si větší tác a krupici. Tu nevař (aspoň zatím☺), ale vysyp ji na tác takové množství, ve kterém budeš mít možnost psát. Schovej se ve svém pokoji a napiš tam hřích, který Tě trápí. Ukaž mi ho. Pak s tácem mírně zacloumej jako se sítím.☺ Tak takhle se dívám na Tvůj hřích. VĚŘ MI☺ NEJVYŠŠÍ
-da-

Stav sněhu na Benešově

Jelikož se 12-13. března chystá Běžkařský víkend v Benešově, budeme na stránkách našeho periodika pravidelně informovat o výšce a rozsahu sněhové pokrývky v této lokalitě Dražanské vrchoviny. Dle posledního měření ze dne 9. února: souvislá pokrývky sněhu asi 20 – 30cm, na hromadě i víc než 60cm☺, podmínky na běžky ideální.

-fp,to-

Motivační verš pro Totam na rok 2005

„Řeknu vám, co si myslím: Sluší se, abyste nyní dokončili dílo, které jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět.“

2. Korintským 8,10. Asi bysme fakt měli tu Mrazici letos dodělat a někde vystoupit☺ -to-

„Prezentace“ Totamu na pardubické Houbě

Pravda, tato estrádička se trochu nepovedla a jsme si toho vědomi. Situace, kdy někteří řekli s obtížením o Totamu několik neúplných vět (Čiwa) a někteří vůbec nic (Tomáš), nebyla pro dramatický soubor nejlepší vizitkou☺ Částečně to bylo způsobeno tím, že jsme naprosto nečekali, že se taková okrajová záležitost jako Totam dostane na přetřes, ale to není omluvou, a proto jsme se rozhodli, že na příštích Houbách budeme při této příležitosti další mládež o Totamu informovat souvisle, aktivně a bez zbytečných estrádiček☺ -to-

Totam kalendář – únor/březen 2005

12. 2. sobota	Sociální zájezd pracovníků a pracovníc v sociálních službách na operu Mefistofele do Janáčkova divadla v Brně	
19. 2. sobota	9 hodin, modlitebna CB Letovice, TotamWorkshop – první pokus o generální zkoušku Mrazice + výroba kulis, viz samostatný článek	Pro všechny, kdo mají zájem pomoci
26. 3. sobota	Promítání filmu „Dýka a kříž“, místo a čas bude upřesněn	Pro všechny, kdo chtějí přijít
11. –13. března	Běžkařský (squattering) víkend v Benešově u Boskovic	Pro všechny běžkaře i neběžkaře, ale kapacita Dadanovy chaloupky, sprchy i záchodu je omezena!!!
19. 3. sobota	První setkání Světýlek, části Totamu a dalších ohledně nacvičování nového společného divadla	

Aktuální info naleznete na totamovskejch stránkách
www.totam.wz.cz nebo si piště na totam@centrum.cz

Daruj krev s Helčou

Mám krátkou výzvu pro všechny osoby starší 18 let: Nepůjďte se mnou darovat krev? *Helča*

Pár zážitků z Prahy

6:35 Všichni členové výpravy (jmenovitě Máca, Hanka, Čiwinka, Alča, Payoch, Dadan) se schází ve výchozím bodě – na hlavním nádraží v Letovicích. Někteří z nás mají ještě zlehka opuchlé tváře od spánku. Probíhá krátká diskuzička, jestli si koupíme hromadnou jízdenku a nebo jízdenku pro rodiny s dětmi.

(...)

6:38 Problém s jízdenkou vyřešen – všichni jsme sice jedna rodina, nicméně chybí nám děti.

Musíme jet na hromadnou.

9:10 Hloubáme, kolikaminutový lístek MHD Praha si máme koupit. Někteří z nás (Čiwinka) mají potíže s časovým určením vzdálenosti a tvrdí, že na kolej k Leoně to trvá „chvilíčku“.

9:12 Někteří z nás (Payoch) mají potíže s automatem na jízdenky a marně se do otvoru na mince snaží vhodit papírovou stovku.

(...)

13:45 Užasle zjišťujeme, že v Bořanovicích je skutečněj *komplex hrabáků* – přímo několik rozlehlých hal! Směle se vrháme dovnitř a vzápětí prodavačka lehce zchladí naše nadšení, když na otázku, ve které části komplexu mají odložené divadelní kostýmy, odvěti, že žádná taková část neexistuje a že si musíme kostýmy dle svých představ najít v těch hromadách hader. Hm...

(...)

14:00 Procházíme věšáky s oblečením a po chvíli se v nás budí kreativita – navlíkáme na sebe kuriozní kusy šatstva, běháme v nich mezi věšákama a nakonec se necháme fotit v těch nejhezčích kusech (Dadan – krátké bolerko ze zlatých flitrů, Payoch – chlupatý svetřík v barvě ranních červánků a zelený pršiplášť v barvě močálu, Čiwinka – tygrovany kostýmek s odpudivým stříhem kalhot a

odpudivýma vycpávkama v ramenou). Je to ohromná legrace. Jen Leona není nikde vidět.

(...)

16:30 Na Dadanovi se čím dál víc dá poznat, že pracuje s mentálně postiženými klienty. Chvílema po ulici chodí bez kolen, chvílema s uvolněnými kotníky. Obyčejné dobíhání na šalinu se díky němu změní v estrádu – dramaticky běžíme a divoce máváme igelitkami Albert, ačkoli už je vyloučeno, že nám šalina ujede.

(...)

17:00 Sedíme u toastů a Leona se nám přizná, že v té hale, kde jsme si zkoušeli ta zlatá bolerka a růžové svetříky a fotili jsme se, předstírala, že k nám nepatří a schovávala se mezi věšáky! Prý jsme byli přílišně hluční. My...??? Vůbec si to neuvědomujem!

(...)

00:17 Jsme hluboce dojatí!!! Stojíme v tichu nahoře na Pražském hradě a pozorujeme osvětlenou Prahu. Nikde není krom nás živá duše a strašlivě romanticky sněží. Poprvé za celý výlet do Prahy nemáme slov a všichni záraz mlčíme.

(neděle...)

9:10 Jdeme snídat. Leona odchází do kostela a zanechává nás našemu osudu. Jen tak na okraj

poznámená, že se jí zdá, že tu šalinu 9:16 nestihneme.

9:16 Měla pravdu. Jsme akorát uprostřed snídaně.

9:35 Čekáme na šalinu a pohlížíme do tváře reality – začátek pobožnosti nestihneme.

9:58 Lepší pozdě než vůbec – směle se vrháme dovnitř do CB Žižkov vstříc duchovním prožitkům.

10:50 Shromáždění je u konce. Rozhodneme se sdružit s ostatními křesťany v malé jídelničce u kávy a čaje.

(...)

11:52 V šalině rozehráváme další estrádu – hrajeme si na výlet mateřské školky a Hanka nám dělá paní učitelku (nejsme si jistí, jestli dobrovolně, neptali jsme se jí). Pokřikujem na ni „kdy už tam budu“ a „mě se chce čurat, paní učitelko“ a „Martince se chce blinkat“ a „budou tam tygři, paní učitelko?“ a ohromně nás to baví.

(...)

17:00 Došli jsme ke kolejím a Dadan zjistil, že skleněný vchodový dveře jsou zamčený... Co se dělo pak? A) Dadan se do budovy snažil dostat oknem B) Hanka zazvonila na zvonek C) Čiwawa zavolala hasiče – správnou odpověď se dočtete v příštím čísle ☺

-čiwí-

Hledáme redaktory, kteří by chtěli spoluvytvářet tento, od příště již celomládežnický, časopis. Všichni, kdo by chtěli do časopisu jakkoliv přispět jsou srdečně vítáni a očekáváni. -to-